

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U ISTOČNOM SARAJEVU
Broj: 89 0 K 013787 11 KŽ
Istočno Sarajevo, 24.01.2012 godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Istočnom Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada, kao predsjednika vijeća, te Husić Zinaide i Tanasković Milanke, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Senić Slobe, u krivičnom predmetu protiv optuženih Nešić Nenada i Nešić Predraga, zbog krivičnog djela Teška tjelesna povreda iz člana 156. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 49/03, 108/04, 37/06, 70/06 i 73/10, u daljem tekstu KZ RS), a optuženi Nešić Nenad i zbog krivičnog djela Ugrožavanje sigurnosti iz člana 169. stav 1. KZ RS, odlučujući o žalbi tužioca Okružnog tužilaštva iz Istočnog Sarajeva (u daljem tekstu Tužilac), izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Sokocu broj 89 0 K 013787 10 K od 24.10.2011 godine, nakon održane sjednice vijeća, u odsustvu uredno obaviještenih optuženih, branioca, Tomić Duška, advokata iz Sarajeva i Tužioca, dana 24.01.2012 godine, donio je

PRESUDU

Žalba Tužioca se **odbija**, kao neosnovana, te presuda Osnovnog suda u Sokocu broj 89 0 K 013787 10 K od 24.10.2011 g., **potvrđuje**.

Obrazloženje

Pobijanom presudom, optuženi su oslobođeni od optužbe da su počinili krivično djelo Teška tjelesna povreda iz člana 156. stv 1. KZ RS, a optuženi Nešić Nenad i krivično djelo Ugrožavanje sigurnosti iz člana 169. stav 1. KZ RS, kao i obaveze da naknade troškove krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je, blagovremeno, izjavio Tužilac, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, a sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i odredi pretres pred ovim sudom, nakon kojeg će se optuženi oglasiti krivim i kazniti po Zakonu. U obrazloženju žalbe navodi da je izreka presude protivrječna datim razlozima i u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, jer presuda ne prihvata iskaze svjedoka dati pred tužiocem, u istrazi, a prihvata one date na glavnom pretresu, pri čemu ne daje pravno prihvatljive razloge. Smatra da je prvostepeni sud morao posebno voditi računa da su optuženi pripadnici policije i kao takvi mogu uticati, zloupotrebom svog položaja, na istinitost iskaza svjedoka, te je nevjerovatno da taj sud ne vidi očigledan strah i ugroženost svedoka od strane optuženih. Isto tako smatra da prvostepeni sud nije, okolnost postojanja prirodnog stanja „kvara“ zuba, doveo u vezu sa traženjem oštećenog da mu ljekar izda anamnezu stanja povreda.

U odgovoru na žalbu, branilac ističe neosnovanost žalbe, smatrajući da je činjenično stanje pravilno utvrđeno, žalbeni razlozi dati paušalno, te da provedeni dokazi nisu mogli ishodomati osuđujuću presudu, posebno naglašavajući da je tužilaštvo prihvatilo da je policajac počinio krivično djelo, previđajući svjedočenje svjedoka – advokata, koji je potvrdio da se navodni napad desio, dok je optuženi bio u Novom Sadu.

Nakon što je razmotrio spis, navode žalbe i odgovora na žalbu, u smislu odredbe člana 320. Zakona o krivičnom postupku („Službeni glasnik RS“ br. 100/09 od 10.11.2009 g. – prečišćeni tekst, u daljem tekstu ZKP-a), ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Neosnovano žalba iznosi tvrdnju da je presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka j) ZKP-a, s obzirom da prvostepeni sud, sa čim je saglasan i ovaj sud, nije prihvatio iskaze svjedoka, date pred ovlaštenim službenim licem, nego one date na glavnom pretresu, vodeći računa o tome da su izjavili, na glavnom pretresu, da su bili “izrevoltirani” otkazom, te da je to bio motiv podnošenja krivičnih prijava. Svjedoci su, dobrovoljno, pristupili u tužilaštvo, navodeći da žele da povuku izjave, što proizilazi iz dokaza označenog kao zapisnik Okružnog tužilaštva Istočno Sarajevo, a na glavnom pretresu su potvrdili da nije tačno da su ih optuženi tukli i maltretirali. Tužilaštvo je nastojalo uvjeriti prvostepeni sud da su svjedoci mijenjali iskaze, usljed straha i prijetnji izazvanih od optuženih. Međutim, takve tvrdnje ničim nisu potkrijepljene, niti dokazane. I svjedok Đurović Danijela, supruga navodno oštećenog Đurović Ranka, je izjavila da nije tačno da je njen suprug imao navedene povrede, što je u suprotnosti i sa priloženom medicinskom dokumentacijom, te da je netačna njena izjava, iz istrage, a njen je suprug želio povući prijavu protiv optuženih, zato što je lagao i zato što nije želio imati problema sa Nešićima. Iskazi svjedoka Krnojelac Bojana, koje je dao u prethodnoj fazi postupka, su pročitani, ali sudska odluka ne može biti zasnovana, isključivo ili u odlučujućoj mjeri, na tom iskazu, jer bi bilo povrijeđeno načelo ravnopravnosti stranaka, a kako to, pravilno, zaključuje prvostepeni sud. Ostalo je nedokazano i da li se, u konkretnom slučaju, radilo o povredama, jer vještak sudske medicine, dr. Đokić Igor, nije pregledao Đurović Ranka, a kako je sve potkrijepljeno i iskazom svjedoka Đurović Ranka, koji je izjavio da je zub izgubio dvije godine prije nego što se zaposlio kod Nešića, što je potvrdila i njegova supruga Đurović Danijela, još i više potkrijepljuje pravline zaključke iznesene u presudi, o nedokazanosti počinjenja krivičnih djela, od strane optuženih. Ovaj sud prihvata utvrđenje pobijane presude, u dijelu koji se odnosi na teške tjelesne povrede, nastale upotrebom sile, jer je logično da su morale biti konstatovane i druge specifične povrede, u predjelu usana i lica, gdje je navodno zadobio udarac, a u konkretnom slučaju ih nije bilo ni u predjelu leđa, grudi, glave, što je potvrđeno nalazom i mišljenjem vještaka, te iskazom svjedoka Šehovac Jove i njegovim nalazom od 03.11.2009 g.

U pobijanoj presudi su, na osnovu brižljive i savjesne ocjene, svih izvedenih dokaza, dati jasni i razumljivi razlozi za zaključak da nije, sa sigurnošću i van razumne sumnje, dokazano da su optuženi, u konkretnom slučaju, preduzeli radnje, na način kako je to izneseno u činjeničnom opisu izreke prvostepene presude, a koje radnje čine radnje izvršenja predmetnih krivičnih djela, odnosno za zaključak da nije nesporno utvrđeno da su optuženi počinili navedeno, odnosno navedena krivična djela.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve odlučne činjenice, razjasnivši sve okolnosti od značaja za pravilno presuđenje, pa suprotna tvrdnja žalbe nije osnovana. Činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno, nisu učinjene bitne povrede krivičnog postupka, pa se drugačije stanovište žalbe ne može prihvatiti.

Shodno naprijed iznesenom, valjalo je žalbu Tužioca odbiti, kao neosnovanu, u smislu odredbe člana 327. ZKP-a i potvrditi prvostepenu presudu.

Zapisničar
Senić Sloba

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Krkeljaš Milorad